

Comunitat animal

No es pot parlar , en exclusiva, d'una fauna pròpia del massís de Montserrat. La comunitat animal colonitza la muntanya però també unes unitats naturals com són el Llobregat- la Serra del Coll de les Bruixes - Sant Salvador de les Espases, la vessant NE-SE, fins el coll dels Brucs - la Fembra morta- Can Aguilera - Esparreguera i els límits NW-SW. En aquest espai és on cal situar la fauna montserratian.

En aquest àmplia realitat es situa el que podem anomenar la fauna al massís de Montserrat. Aquesta visió més panoràmica permet entendre que qualsevol estudi o mesura protectora cal situar en un àmbit sempre més gran que la zona que es considera tradicionalment el massís de Montserrat. La massificació de la muntanya ha alterat alguns dels hàbitats naturals d'algunes espècies amb el risc de la pèrdua del seu espai ecològic. L'acord sobre la regulació de l'escalada és una bona pràctica que demostra com es poden compatibilitzar una activitat esportiva amb la preservació de les espècies sensiblement alterables per la presència humana.

Els Rèptils, mamífers i molts ocells dominen la fauna típicament mediterrània del massís de Montserrat. La fauna ha patit un retrocés, sobretot després de l'important incendi que cremà mitja muntanya l'any 1986.

Entre els rèptils, destaquen l'escurçó ibèric (*Vipera latasti*), el llangardaix comú o ocel·lat (*Lacerta lepida*), el sargantaner gros (*Psammodromus algirus*), la serp verda (*Malpolon monspessulanus*) i el vidriol (*Anguis fragilis*). Els amfibis hi són escassos, es troben alguns exemplars del gripau puntejat (*Pelodytes punctatus*) o de la salamandra (*Salamandra salamandra*).

En els darrers anys s'han recuperat algunes espècies que havien baixat en població com a conseqüència dels incendis. Així, ara es troben exemplars de senglars (*Sus scrofa*), l'esquirol (*Sciurus vulgaris*), la fagina (*Martes foina*) i el gat mesquer (*Genetta genetta*). El 1995 s'hi va reintroduir la cabra salvatge (*Capra pyrenaica*), que s'ha expandit moltíssim.

Els ocells són nombrosos i visibles a Montserrat. S'hi troben espècies rupícoles com el ballester (*Apus melba*), el roquerol (*Ptyonoprogne rupestris*) i el pela-roques (*Tichodroma muraria*), i boscanes com el bruel (*Regulus ignicapillus*), el

tord (*Turdus philomelos*), el tudó (*Columba palumbus*) i el tallarol gros (*Sylvia borin*). Hi ha poques aus rapinyaires. Després de grans esforços i gràcies a la col·laboració de moltes persones, i de manera especial gràcies l'actitud responsables dels escaladors, s'han pogut establir diverses parelles de l'àguila cuabarrada (*Hieraetus fasciatus*), del falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) i del duc (*Bubo bubo*) als roquissars inaccessibles.

En els següents articles es poden consultar algunes de les característiques més rellevants d'algunes de les espècies més comunes en el massís de Montserrat.

- [Aguilla cua barrada](#) (article del Butlletí del Santuari nº 2)
- [Les mallerengues](#) (article del Butlletí del Santuari nº 3)
- [El ballester](#) (article del Butlletí del Santuari nº 5)
- [La Merla](#) (article del Butlletí del Santuari nº 6)
- [Eскурço](#) (article del Butlletí del Santuari nº 7)
- [Cercavores i pela roques](#) (article del Butlletí del Santuari nº 8)
- [Els gripaus](#) (article del Butlletí del Santuari nº 9)
- [La graellsia](#) (article del Butlletí del Santuari nº 10)
- [Els colombids](#) (article del Butlletí del Santuari nº 11)
- [Els tallarols](#) (article del Butlletí del Santuari nº 12)
- [Els rats penats](#) (article del Butlletí del Santuari nº 14)
- [La guilla](#) (article del Butlletí del Santuari nº 15)